

Cartes

Entrades

mal venudes

jordi fornors culi. ripoll.

El diumenge 26 de febrer amb la meua dona anàrem a veure l'obra Operetta (molt recomanable) al Teatre Principal d'Olot. Les entrades les vaig comprar pel Telentrada. Fins aquí tot be. La sorpresa és quan veiem els seients que ens toquen, al tercer pis, segona fila. La meitat de l'escenari no es veia i si els de davant s'abocaven a la barana, ni això. Em vaig queixar a la noia que col·locava la gent però em va dir que no ens podia recol·locar perquè estava tot ple. En sortir no vaig poder presentar cap reclamació, ja que no hi havia ningú a les taquilles ni enlloc. Crec que s'haurien de plantejar no vendre segons quines entrades o fer com altres espectacles, posar un avís a la pagina de compra en què es diu que hi ha poca visibilitat. Per veure l'obra vaig passar tot el temps assegut a la punta de la butaca o dret, amb la incomoditat que comporta. No s'hi val tot per poder vendre entrades i fer diners.

Agraïment a la

Residència Gerunda

Família Páez TORRUBIA. girona.

Volem agrair a tot el personal de la Residència Gerunda l'excel·lentíssim tracte que han donat, tant en l'estimació com en l'atenció, al nostre pare i marit, Dionisio Páez Reina.

Des de la recepció, direcció, equip tècnic, psicòlegs, treballadors socials, animació i terapeutes, així com al personal de neteja i en especial a les cuidadores de la tercera planta, moltíssimes gràcies de tot cor i per a tota la vida.

Gràcies a Pilar, Encarnación, Dolors, Inés, Narcisa, Quima, Yolanda, Carmen, M. Àngels, Cèlia, Mari, Miriam, Alfredo, Lucrecia, Luz Marina, Hafsa, Estel i Marisa. I a tots en general per dignificar el treball que realitzen diàriament. Una forta abraçada.

Eurovegas

henry ettinghausen. la pera.

El Govern del president Mas i l'Ajuntament de l'alcalde Trias, entenen realment la diferència entre fer país i vendre's l'ànima?

La crisi també «toca»

Comissions Obreres

joan enric carreras mercader. bellcare d'empordà.

Ostres, noi, aquests també? Però no són aquells que quan una empresa es veu abocada a tancar per manca d'ingressos, ells encara l'enfonsen més? I ells també tancaran la barraca si segueix la cosa com està? Potser ara sabran el bo que fa. Ells mai havien d'anar a «buscar feina», oi que mai heu vist cap comercial amb la marca CCOO?

Ostres, que era maco que cada mes emplenessin la caixa sense haver de fer factures, doncs ara sabran el pa que s'hi dona.

Espero que els seus treballadors segueixin el que ells estan ensenyant a totes les empreses i els fotin la vida impossible, com ens la fan a nosaltres.

Ara, que sempre podrien demanar un crèdit a la banca, per poder tirar endavant el negoci... També l'hauran d'avaluar personalment amb el seu patrimoni, com ens fan als que ens vam equivocar d'ofici?... Sabeu què penso? Doncs que ja era l'hora que també es posin en remull... Si no haguessin «salvat a la banca», faria dies que tindrien el mateix rètol en les seves oficines, el que tenim els qui vam intentar tirar endavant un petit negoci

(?) familiar... En venda!

La nostra pau:

la pau del món

Dolors Vilà Planas. girona.

Seguiran les guerres, les matances, els assassinats, la violència..., mentre no posem en pràctica la doctrina cristiana: Estimar a tothom, perdonar els enemics, voler el bé de l'altre, veure en el nostre proïsme el germà, tractar els altres com voldríem que ens tractessin a nosaltres... En els nostres dies aquestes paraules semblen estranyes, no van amb la nostra manera de fer perquè això implica viure unes virtuts que no estan de moda: la humilitat, el perdó, pensar en els altres i deixar de mirar-nos al melic, viure a fons la justícia donant als altres el que els correspon no només materialment sinó també el reconeixement dels seus valors siguin els que siguin. Si vivim així aconseguirem la pau, al nostre cor i a casa nostra i d'aquesta manera contribuïrem a la del món.

Traïdoria

Àngela Ferrer i Mató. Girona.

Quan el president del Govern era el senyor Zapatero, el que més odiava eren les mentides contínues que ens feia empassar tot posant-t'hi cara de qui no ha trencat mai cap plat. Mai se'm va ocórrer pensar que hi podia haver un pitjor i resulta que ara el tenim, amb cara de bonhomia, això sí però pitjor que en Zapatero, ja que actua amb una meditada traïdoria. Durant la seva campanya i per tal de captar vots (quina cara!) va prometre que apujaria les pensions. Aconsegueix el seu objectiu, és ja el president i vol complir el que va prometre. I què fa? Apuja un miserable 1 al mes de gener, però apuja l'IRPF i al mes de febrer la majoria de pensions són més petites que fa per exemple dos anys. Amb el que tot ha apujat representa un retrocés molt considerable en el poder adquisitiu de la classe més desfavorida de la societat. Per posar un exemple, qui cobrava una pensió de 682 encara tenen la barra de descomptar-li'n 2. Viuria el senyor Rajoy amb 680 ? El joc malèfic ja estava pensat i ben pensat.

El que no entenc és que no he sentit cap veu per protestar per una traïdoria tan escandalosa. Haurien de sortir al carrer tots els jubilats amb les seves crosses, bastons, cadires de rodes o el que sigui perquè tothom sàpiga com en són de pèrfids els que ens governen. El que no sé és si els que apallisaren els estudiants de València s'atrevirien també amb un col·lectiu com el dels jubilats. Que si sortissin tots, serien molts i carregats d'una inqüestionable raó.

Fins sempre

Antoni Musellas Sala i fills.

palamós.

Des de la grandesa de la mar, coberta del cel blau, segur que ens guies, ens contemples, esguardes el nostre tarannà. Malgrat tot, i el no tenir-te, ets en els nostres cors i en els nostres pensaments.

Alhora que enyorem la teva presència, patim la teva absència.

Fins sempre pare, fins sempre avi Ramon.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/02/29/cartes/549658.html?utm_source=rss